

[Miljøministeren]

dumpningen viser sig at være den mindst skadelige bortskaffelsesmetode for miljøet som helhed, økonomiske og sociale faktorer taget i betragtning. Jeg behøver næppe at tilføje, at de nordiske lande ikke kan acceptere denne formulering. Hvorvidt det nordiske forslag medtages på konferencen, kan jeg ikke sige på nuværende tidspunkt, ej heller, om der er mulighed for kompromisløsninger. Først under konferencen vil det vise sig, hvilken strategi der kan føre til de fleste konkrete skridt til en forbedring af Nordsøens miljø. Men alle Nordsølandene er enige om at inddrage deres indre territoriale farvande i Oslokonventionens dækningsområde, således at stort set alle dumpningsaktiviteter inklusive klapping af havslam dækkes af en indrapporteringsforpligtelse.

Havafbrænding er et punkt, som der som bekendt er uenighed om landene imellem. Under forespørgselsdebatten her i Folketinget i sidste uge havde vi jo en indgående drøftelse af dette spørgsmål, der som bekendt mandede ud i en vedtagelse af en motiveret dagsorden. Derfor finder jeg det ikke fornødent at redegøre yderligere for dette emne her.

Vedrørende den skibsbaserede forurening, er der uenighed såvel blandt de nordiske lande som blandt Nordsølandene om forslaget fra Forbundsrepublikken Tyskland om at gøre Nordsøen til et særligt havområde efter den globale Marpolkonvention. Danmark og Sverige agter at videreføre deres støtte til Forbundsrepublikken Tyskland på dette punkt.

Nordsølandene er enige om at forbedre havnenes modtagefaciliteter og også om at skærpe opfølgningen og retsforfølgelsen af forurenende skibe. Desuden agter man at fortsætte bestræbelserne inden for Marpolkonventionen for at få de frivillige bilag 3 og 5 vedrørende henholdsvis emballerede farlige stoffer og udtømmning af skibsassald sat i kraft.

Fra dansk side lægger vi vægt på sammen med de andre Vadehavslande, Holland og Forbundsrepublikken Tyskland, at få gennemført en iværksættelse af bilag 5, således at det bl.a. bliver forbudt at udtømme plasticaffald fra skibe i Nordsøen. Alle, der færdes på vores Vesterhavskyst, vil jo vide, hvor stor en plage disse ikkenedbrydelige plasticrester er, og hvor stor en fare de udgør for dyrelivet i havet.

Nordsølandene er også enige om at forbedre kvaliteten af skibenes brændselolie. Det vil

minske skibenes problemer med at bortskaffe slam, som opstår i store mængder, når der anvendes en ringe olie kvalitet.

Det 6. punkt er forurening fra offshoreindustrien. Nordsølandene er enige om at opfordre Pariskommissionen til at overveje strengere krav vedrørende anvendelsen af oliebaseret boremudder og til at regulere kemikalieudledninger.

Indrapportering af oliespild skal opfølges bedre.

Der er enighed om ordlyden af deklarationen angående radioaktive udledninger; men den enighed, der kunne have været, er nu blevet til uenighed; det er spørgsmålet om anvendelsen af ordene. De nordiske lande ønsker at bruge de samme ord, som blev vedtaget af Pariskommissionen, nemlig at man anvender den bedst mulige teknologi for at mindske og hurtigst muligt standse al forurening fra radioaktive udledninger. Storbritannien og Frankrig ønsker kun at tage hensyn til den bedste tilgængelige teknologi med henblik på at reducere forureningen. De nordiske lande vil fortsat gå ind for, at forureningen skal standses og ikke kun reduceres, som England og Frankrig ønsker det.

Nordsølandene erkender en fælles forpligtelse til at beskytte Vadehavet imod forureningen og forpligter sig til at give de aftaler i deklarationen en høj prioritet, som er særlig vigtige for Vadehavsområdet. Det var det 8. punkt.

Det 9. punkt på dagsordenen er flyovervågning. Her er Nordsølandene enige om at anvende og udbygge flyovervågning og dertil hørende teknologi for at håndhæve reglerne imod forurening af havet. Overvågningen kan eventuelt foregå i samarbejde med andre lande.

Og endelig det sidste punkt: forbedring af det videnskabelige arbejde. Nordsølandene er enige om behovet for forbedrede og fælles metoder til undersøgelse og overvågning af Nordsøens tilstand. De internationale organisationer opfordres til at udarbejde planer til dette formål. Man anbefaler, at nye statusrapporter over Nordsøen udarbejdes med fem års mellemrum med udgangspunkt i den statusrapport, som er udarbejdet i forbindelse med denne Nordsøkonference.

Deklarationsudkastet slutter med en opfordring til at holde en 3. Nordsøkonference om nogle år for at vurdere gennemførelsen af den